

BOG

MIN EGEN ØJESTEN (MIN-EGEN-OEJESTEN)

Af Lucas Rijnveld (../forfattere/marieke-lucas-rijneveld) (2024)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A137686651&FRAGMENT=CONTENT)

Foruroligende roman om en midaldrende dyrlæge, der forblændes af en ung pige.

ANMELDELSE (MIN-EGEN-OEJESTEN#)

17 jun.24

Af Jette Holmgaard Greibe

Skribent

Foruroligende roman om en midaldrende dyrlæge, der forblændes af en ung pige.

Det er kontrastfyldt at anmelde en bog, der nærmest har gjort mig fysisk dårlig, men som så er så velskrevet, beskriver de smukkeste og mest hæslige følelser og tanker og indeholder så meget skyld.

"Jeg ville helst have omfavnet din trængende nymfette-krop, for det eneste du ønskede var at blive set..."

Romanen foregår i Holland, hvor hovedpersonen, dyrlæge og familiefar sidst i 40'erne, forelsker sig brændende i den 14-årige datter på nabogården. *"Opstod min sindsyge længsel og mit begær efter dig mellem mælkejungerne med de gullige kraver af råmælk."* I begyndelsen kommer han på gården en gang om måneden, men efterhånden kommer han hver dag. Han bevæger sig i begyndelsen mellem egne behov og pigens uskyld. Hele bogen udgør dermed én lang, foruroligende og kvalmende bekendelse til og om pigen. Han kalder hende sin "himmelske udkårne" og beskriver hendes krop, samt hvordan han forsøger at manipulere hende med en madras bag i sin bil og hans videre drømme om et Lolita-agtig roadtrip.

Hun er teenager, der øver Cranberries-sange på guitar, har en fascination af afdøde Kurt Cobain, hvis navn hun også bruger til dyrlægen, men hun får efterhånden nogle ret voldsomme tvangstanker, bla. om at hun skulle være fuglen, der væltede tårnene d. 11. september, *"du var fløjet ind i den bygning, først med dit hoved, din torso og så resten af*

din krop, dine fødder, du troede, det hele var din skyld”, og fordi hendes fødselsdag er på samme dag som Hitlers d. 20. april, siger hun, at *”hun er ligesom ham, og ingen må vide det”*. Hendes inderste mørke står i skærende kontrast til Kurts tanker: *”Der står hun, min fyrige flygtning, mit lille pragtdyr”*. Men fascinationen og begæret bliver en regulær besættelse: *”Jeg sad der med min ubehjælpssomme ophidselse, og vidste ikke om jeg ville forkæle dig eller rive dig i småstykker”*. Overgrebene bliver opdaget, og snart er det ude i hele den lille by.

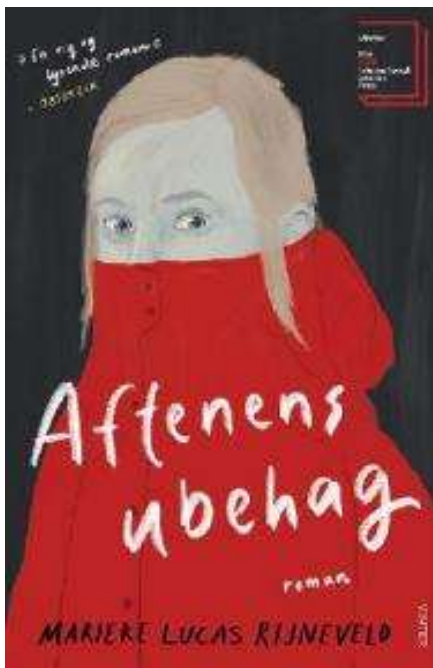
Dyrlægen benytter kaldenavne, der stammer fra hans særlige måde at se verden på. Han praler desuden overfor læseren med, at han kan citere ‘linjer fra Beckett’, som han “dog nægter at gentage her”. Han refererer til Leonard Cohen, andre sangskrivere og kunstnere, men ofte også til bibelen. Hovedpersonens verden er helt absurd. Da han mødte sin kone Camilla, tænkte han, at *”hun ville kunne befri ham fra de afskyelige længsler efter små amoriner”*, og i en dramatisk plottwist begynder hans teenagersøn at date pigen, næsten som en græsk tragedie.

Da bogen slutter, ved jeg ikke, om noget af det har fundet sted, eller om det er født i en fantasi hos en mand, der selv er blevet misbrugt af sin mor, og som på en syg måde, måske for at skabe balance, vender misbruget til noget smukt. Indimellem dukker hans eget selvhad op *”Jeg krøb langsom ind under huden på dig [...] Jeg var en parasit.”*

BOGDETALJER (MIN-EGEN-OEJESTEN#)

Andre bøger af Lucas Rijneveld

(aftenens-ubehag)

AFTENENS UBEHAG (AFTENENS-UBEHAG)

Af Marieke Lucas Rijneveld

Holland i litteraturen